

**Opinia do ustawy o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską
a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez
przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR)
do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS)
(Umowa PNR z 2007 r.), sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 2007 r.
oraz w Waszyngtonie dnia 26 lipca 2007 r.
(druk nr 251)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa wyraża zgodę na ratyfikację Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) (Umowa PNR z 2007 r.), sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 2007 r. oraz w Waszyngtonie dnia 26 lipca 2007 r. (zwanej w dalszej części opinii "Umową").

Umowa reguluje zasady przekazywania przez przewoźników lotniczych danych zawartych w "imiennym rejestrze pasażera" (Passenger Name Record – PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego USA (Department of Homeland Security – DHS).

Dane PNR są danymi dotyczącymi przelotu pasażera gromadzonymi przez przewoźników lotniczych w systemach rezerwacji. Zgodnie z umową przewoźnicy lotniczy wykonujący pasażerskie przeloty na trasach do i ze Stanów Zjednoczonych, mają obowiązek przekazywać odpowiednie - wymienione w Umowie - kategorie danych PNR, do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego USA. Dane te mogą być wykorzystywane przez DHS (także przekazywane przez DHS innym agencjom rządowym Stanów Zjednoczonych oraz państwom trzecim) tylko do określonych w Umowie celów. Cele te obejmują zwalczanie i zapobieganie terroryzmowi oraz przestępstwom z nim związanym,

a także innym poważnym przestępstwem o charakterze ponadnarodowym, w tym przestępczości zorganizowanej. Dane PNR mogą być także przekazywane w celu zapobiegania uniknięciu zatrzymania i aresztowania osób poszukiwanych w związku z ww. przestępstwami.

Kategorie danych PNR podlegające udostępnieniu Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego USA to:

- 1) numer rezerwacji imiennego rejestru pasażera;
- 2) data rezerwacji lub wystawienia biletu;
- 3) data lub daty planowanej podróży;
- 4) imię i nazwisko pasażera;
- 5) dostępne informacje dotyczące programów dla stałych klientów (frequent flier) i dotyczące korzyści (np. darmowe bilety, zamiana biletu z klasy ekonomicznej na klasę biznes itp.);
- 6) inne nazwiska w PNR, w tym liczba podróżnych w PNR;
- 7) wszystkie dostępne informacje kontaktowe (w tym źródło informacji);
- 8) wszystkie dostępne informacje o płatnościach i fakturowaniu (nie obejmujące innych szczegółów transakcji dotyczących karty kredytowej lub konta i niepowiązane z transakcją dotyczącą podróży);
- 9) trasa podróży dla określonego imiennego rejestru pasażera;
- 10) biuro podróży lub agent biura podróży;
- 11) informacje o systemie code share (system, w ramach którego linie lotnicze współpracują w zakresie wzajemnej obsługi tras lotniczych);
- 12) informacje podzielone/rozdzielone;
- 13) status podróży (travel status) pasażera (w tym potwierdzenia i zgłoszenie do odprawy);
- 14) informacje o biletach, w tym numer biletu, bilety w jedną stronę i ATFQ (Automated Ticket Fare Quote);
- 15) wszystkie informacje o bagażu;
- 16) informacje o miejscu, w tym numer miejsca w samolocie;
- 17) uwagi ogólne, w tym OSI (informacje o innych usługach), SSI (informacje o usługach specjalnych) i SSR (prośby o usługi specjalne);
- 18) wszelkie zebrane informacje APIS (Advanced Passenger Information System);
- 19) wszystkie dotychczasowe zmiany danych PNR wymienionych w pkt 1-18.

Dane szczególnie chronione (dane sensytywne) tj. dane osobowe ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne,

członkostwo w związkach zawodowych oraz dane dotyczące zdrowia lub życia seksualnego danej osoby, mogące znaleźć się w ww. katalogu, będą zgodnie z Umową filtrowane przez DHS, a następnie niezwłocznie usuwane bez ich wykorzystania. Wyjątek od tej zasady dotyczy jedynie sytuacji, gdy zagrożone jest życie lub zdrowie osoby której dane dotyczą, a także życie lub zdrowie innych osób. W tym przypadku DHS może zwrócić się o przekazanie, w celu wykorzystania, wszelkich danych PNR. DHS zobowiązany jest do usunięcia tak uzyskanych danych w ciągu 30 dni po osiągnięciu celu, w jakim je zasięgnięto, o ile zachowanie tych danych nie będzie wymagane prawem.

Kwestie objęte przedmiotową Umową były już regulowane Porozumieniem pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic. Porozumienie to weszło w życie w dniu 28 maja 2004 r., przestało jednak obowiązywać w dniu 30 września 2006 r. w skutek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości.¹

Podstawą zawarcia obecnej Umowy jest art. 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej. Umowa została zawarta na siedem lat od dnia jej podpisania, w formie właściwej umowy oraz przy wykorzystaniu wymiany pism pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi. Pisma te jako tzw. zapewnienia stanowią integralną część Umowy.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy wykonanie Umowy nie wymaga przyjęcia dodatkowych krajowych środków prawnych, a związanie umową nie spowoduje obciążeń finansowych dla sektora finansów publicznych.

Umowa dotyczy praw i wolności obywatelskich określonych w Konstytucji oraz spraw uregulowanych w ustawie (ustawa z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych). Wobec powyższego, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji ratyfikacja Umowy wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

---

¹ Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 30 maja 2006 r. w połączonych sprawach C-317/04 i 318/04, stwierdzające nieważność Decyzji Rady 2004/496/WE z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic oraz stwierdzające nieważność Decyzji Komisji 2004/535/WE z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zawartych w Passenger Name Record (PNR) pasażerów lotniczych przekazywanych do Biura Celnego i Ochrony Granic Stanów Zjednoczonych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 22. posiedzeniu w dniu 19 września 2008 r. w oparciu o projekt rządowy (druk sejmowy nr 720). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowych: Komisji Infrastruktury oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje nie wprowadziły poprawek do projektu (druk sejmowy nr 874). Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu zawartym w projekcie.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Szymon Giderewicz

Legislator